

Boros Imre: Devizát nem látott ügyfelek

2013 június 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

-
-
-

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Manapság nagyon népszer?ek hazánkban a fogalomzavaros elnevezések, legyenek azok az élet legkülönfélébb területér?l származók, noha a magyar néplélek sajátja, hogy törekszik a pontos fogalommeghatározásokra.

Mi sem jellemzi jobban a tisztánlátásra irányuló igényünket, mint a megmagyarázni szó, amely a tisztázást saját népnevünkb?l képzett igével fejezi ki. A németek és az oroszok is (az Európa sorsát meghatározni képes népek) ilyen esetben megvilágítanak, tehát a világosság szóból képeznek igét, s nem megoroszosítják vagy megnémetesítik azt, amit szeretnének megmagyarázni.

Szóval a magyar szereti úgy látni és láttatni a világot, ahogy az van, a maga valóságában. A szocializmus, de kiváltképp a rendszerváltás utáni liberális tömegkultúrának mondott selejt termelte ki a sorozatban gyártott fogalom- és képzavarokat. Divatos volt még a rendszerváltás el?tt a szocialista (népi) demokrácia. Jelz? nélkül világos a demokrácia tartalma, de azzal együtt inkább egyenl? a s?rített marxizmussal. Ezt a kifejezést alkalmazta egyik öreg ötvenhatos ismer?söm a sorozatos zaklatásra, zsarolásra, gumibotozásra, amelyben b?ven volt része a forradalom után. Ma már b?ségesek a fogalmi zavarkeltések, amelyeknek jelent?s kereskedelmi hasznuk is van.

Kezdték a népi (szocialista) demokráciában a pótkávéval, valamint a burizzsel rizs helyett. Manapság már eredeti márkajeleket visel?, hamis termékek garmadával árasztanak el bennünket a Rolex órától a Nike sportcip?kig. Az igazi nagy hasznot azonban azok a kiagyalt pénzügyi termékek hozzák, amelyek elnevezéséb?l mindenre lehet következtetni, csak éppen arra nem, amit a nevük sugall. (Az átejtésekre alkalmas sok-sok pénzügyi termékelnevezést itt most mell?zném.) Érdemes azonban a hazánkat napjainkban leginkább sújtó pénzügyi termékr?l, a devizahitelr?l beszélni.

Ha az elnevezést magyar nyelvi alapon értelmezzük, arra gondolunk, hogy az ügyfél hitelbe idegen pénzt (devizát) kapott a banktól, amit értelemszer?en majd devizában is kell visszafizetnie az esedékes kamatokkal együtt. Ez lenne az értelmezés, amelyhez külön magyarázat nem is kell, mert mindenkinek világos, tehát nem igényel sem orosz, sem német típusú megvilágítást, mert meg van magyarázva. Az elnevezés egyben adja a tartalmat is. Valóban vannak ilyen hitelek. A hazánkban tevékenyked?, külkereskedelemmel foglakozó cégek vesznek igénybe

ilyeneket. A hitelbe kapott devizából nyersanyagot vásárolnak, azt hazánkban feldolgoztatják, a készárut pedig devizáért értékesítik és visszafizetik a hitelt. Ez lenne a devizahitel, és nem más.

A magyar köztudatba azonban mégsem ez épült be a devizahitel vagy devizaalapú hitel „márkanév” alatt. A lényeget illet?en az „alapú” kiegészítésnek a szándékos átejtést inkább er?sít?, mint gyengít? jelent?sége van, hiszen ennek a szócskának hallatán az jut eszünkbe, hogy a hitelnek igenis köze van a devizához, pedig egyáltalán nincs, még annyi sem, mint a mai halandóknak Ádámhoz és Évához, ?sszüleinkhez. A köznyelvi deviza- vagy devizaalapú hiteleket ugyanis mindig is forintban folyósították, és terheiket is az utolsó vasig forintban kell teljesíteni. Ezek a devizát soha nem látott ügyfelek devizahitelei. Az egyik sarokba szorított bank hivatalos levélben igazolta: nem szükséges, hogy a folyósítás napján rendelkezzen a folyósításhoz szükséges devizaösszeggel. Világos beszéd! Nem kell sem magyarázni, sem megvilágítani. Miért is kellene, ha forintot ad?

Az egyik – évekkel a devizahitel-gyalázat kitörése után – éppen napjainkban megvilágosodott bankvezér szerint nem lett volna szabad megengedni, hogy ilyen hiteleket folyósítsanak. Az sem változtat a helyzeten, ha a bank vett fel idegen devizát, és abból csinált a folyósítás el?tt forintot. Az általa felvett devizahitel kockázata ugyanis az övé, és nem az ügyfélé, aki t?le majd a forintot kapja hitelbe.

Itt jutunk el a devizahitel árucsomagolásához szükséges marketingnyelvi leleményhez, a devizahitel vagy a devizaalapú hitel hamis áruelnevezéséhez. A bank egyrészt kamaton beszed az ügyfélt?l sokkal magasabb százalékot, mint amibe neki a deviza került. Mivel a hazai pénzintézetek jórészt külföldi bankok leányvállalatai, a százalék jó része azonnal röpül is ki országkockázati felár címén az anyabankokhoz. (Velük a leányok közös kasszán vannak.) A forint és a devizák (kiváltképp a f? válságdeviza, a svájci frank) elmúlt harminc éve pedig egyértelm?en sugallja, hogy a forint er?södésének a következ? tizenöt-húsz évben (ez egy átlagos lakáshitel futamideje) annyi az esélye, mint vak egérnek a túlélésre az éhes macska házában – semmi. A bank tudja ezt, az ügyfél meg nem. Ezért könnyen a nyakába akasztható az árfolyamváltozás kockázata, ami nála költség, a banknál meg tiszta többlethaszon.

Igaza van a késve megvilágosodott bankárnak, nem lett volna szabad megengedni az ilyen hitelezést, törvényekkel kellett volna tiltani. Mégis megengedték, mert a törvényeket, bár a parlament hozta, a hamis devizahitelben érdekeltek készítették el?. A szavazásokon az ilyen el?terjesztések úgy szoktak átmenni, mint kés a vajon. A méltatlan és rendkívül fájdalmas nagyszámú eset között a bíróságok sem igazodnak el. Vannak már pozitív döntések, amelyek szerint az önkényesen emelt kamatok vagy a soha át nem váltott összegekre felszámított átváltási árfolyamok jogellenesek. A dolog lényege azonban még nem került terítékre, hogy a deviza- vagy devizaalapú hitelnek a devizához semmi köze nincs, mert az forinthitel. Ha pedig forinthitel, akkor az árának is ehhez kellene igazodnia. Legalább jutnánk el odáig, mint általában a többi hamis áru esetében. Nemcsak az árus, de a vev? is tudja, hogy az áru hamis, ezért az ára sem közelíti meg a valódiét. A hamis Rolex jóval olcsóbb, mint a valódi. Sajnos a pénzügyi termékhamisítás a legnagyobb üzlet, felér a kábítószerüzlet hasznával. Az el?relépés sem egyik, sem a másik esetében nem számottev?, talán éppen azért, mert a pénzügyi termékhamisítás a jelenleg m?köd? „világrend” legbels?bb lényegéhez tartozik.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló